

Vanhasta uuteen

Ef. 4:17-24

17. Sanon siis tämän ja **vakuutan Herrassa**: älkää enää **vaeltako** niin kuin **pakanat turhanpäiväisissä ajatuksissaan**.

18. Heidän **ymmärryksensä on pimentynyt**, ja he ovat **vieraantuneet Jumalan elämästä tietämättömyytensä ja sydämensä paatumuksen tähden**.

19. Heidän **tuntonsa on turtunut**, he ovat antautuneet **irstauteen ja ahneudessaan** harjoittavat kaikenlaista **saastaisuutta**.

20. Mutta te ette ole sillä tavoin oppineet **tuntemaan Kristusta**,

21. jos yleensä olette hänestä **kuulleet ja hänessä opetusta saaneet** niin kuin **totuus on Jeesuksessa**:

22. teidän tulee **hylätä vanha ihmisenne**, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka **turmelee itsensä seuratessaan petollisia hiemoja**,

23. **uudistua hengeltänne ja mieleltänne**
24. ja **pukea yllenne uusi ihminen**, joka on luotu **Jumalan kuvan mukaisesti totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen**.

Miten me muutumme?

Muistan, kun eräs japanilainen neitokainen varsin tuskaisen tuntuisesti kysyi: "Miten minä voisin muuttua paremmaksi? Olen kaikin voimin yrittänyt, mutta epäonnistun aina." Vaikka hän oli pienestä pitäen suorittanut palvontamenoja buddhalaisen koti-alttarin äärellä ja *shinto* -temppeleissä, hän kertoi aina varhaislapsuudestaan asti tienneensä, että on vain yksi oikea Jumala, joka "asui" hänessä, koska hän kuuli omassatunnossaan Jumalan äänen. Hän ei ollut koskaan käynyt kirkossa eikä lue-
nut Raamattua, mutta yleisen ilmoituksen valossa hän oli päässyt sinänsä oikeaan tietoon Jumalan olemassaolosta ja omantunnon toiminnasta. Niistähän Paavali kirjoitti Rooman uskoville näin:

Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän (pakanoiden) keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. (Room. 1:19-20)

Ja:

Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimukset(2) on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omatuntonsakin todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä... (Room. 2:14-15)

Tämä neito oli ensimmäisessä työpaikassaan vammaisten hoitolaitoksessa tajunnut, että hänen kyvyttömyytensä tulla toimeen laitoksen johtajan kanssa ei johtunut johtajasta vaan hänestä itsestään ja omasta kyvyttömyydestään muuttua paremmaksi. Kun hän vielä joutui suuren maanjäristyksen keskellä kohtaamaan aidon kuolemanpelkonsa, hän koki kipeän tarpeen muuttua, mutta oli täysin avuton. Itse asiassa hän oli törmännyt syvään totuuteen itsestään ja ihmisestä: "Luonnollisessa tilassa jokainen on syntymästään lähtien hengellisesti kuollut ja synnin vallassa." Totuuden tunnustaminen oli kuitenkin hänelle siunaus, sillä kun hän sai kuulla evankeliumin Jeesuksen kärsimisestä ja kuolemasta hänen syntiensä sijaisena, hän taipui huutamaan apua Jeesukselta ja sai avun. Hän pelastui ja Jeesus itse alkoi muuttaa hänen elämänsä.

Vaarallinen vaihtoehto

Jumalan yleisen ilmoituksen ja omantunnon herättämällä ihmisellä on kuitenkin suuri vaara, että hän lähteekin paaduttamaan omaatuntoaan ja sulkemaan sydämensä Jumalalta. Vielä pahempaa on, jos jo evankeliumin kuullut ja sen uskonut antaakin vielä lihassaan asuvan synnin pettää itseään. Siksi Paavali ikään kuin äänensäkin muuttaen varoittaa vedoten siihen, että hänen sanansa eivät ole hänen omiaan vaan itse Herran Jeesuksen viesti ja Herran sydämen hätä oman seurakuntansa yhteyden puolesta:

Sanon siis tämän ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin pakanat turhanpäiväisissä ajatuksissaan. Heidän ymmärryksensä on pimentynyt, ja he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä tietämättömyytensä ja sydämensä paatumuksen tähden. Heidän tuntonsa on turtunut, he ovat antautuneet irstauteen ja ahneudessaan harjoittavat kaikenlaista saastaisuutta. (17-19)

Meillä on taipumus ajatella, että pakanat ovat pimeydessä ja tietämättömyydessä ja siksi elävät synnin vallassa, mutta Paavali osoittaa tässä, että tilanne on juuri päin vastoin. Pakanoilla on Jumalan yleisen ilmoituksen valo, heillä on riittävä määrä tietoa, että he voisivat lähteä etsimään hapuillen Jumalaa, joka ei kuitenkaan ole kaukana heistä, mutta he eivät halua samaansa totuutta noudattaa, he paaduttavat sydämensä ja sen seurauksena heidän ymmärryksensä pimenee ja he joutuvat tietämättömyyden valtaan. Tätä totuuden hylkäämisen prosessia Paavali kuvaa yksityiskohtaisemmin näin:

Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. Se, mitä Jumalasta voidaan tietää, on kuitenkin ilmeistä heidän keskuudessaan. Onhan Jumala ilmoittanut sen heille, sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja ymmärrettävissä hänen teoissaan. Siksi he eivät voi mitenkään puolustautua. Vaikka he ovat tunteet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan heidän ajatuksensa ovat käyneet turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. He väittävät olevansa viisaita mutta ovat tulleet tyhmiksi. He ovat muuttaneet katoamattoman Jumalan kirkkauden katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kuvan kaltaiseksi. Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Amen. Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen, ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada. Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimatomia. He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juorujen levittäjiä ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia. Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ai-

noastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin. (Room. 1:18-32)

Jos Jumalan yleisen ilmoituksen hylkääminen voi viedä syvään paatumukseen ja turmelukseen, niin Raamatun erityisen ilmoituksen hylkääminen vie vielä kauheampaan lopputulokseen. Sitä me nyt pakanallistuvassa Suomessa näemme ja koemme. Yllä oleva teksti kuvaa karnealla tavalla sitä pimeyttä, joka on laskeutumassa kansamme ylle ei vain moraalisenä turmeluksena vaan myös tietämättömyytenä pelastuksen evankeliumista, joka olisi meille ainoa toivon tie eteenpäin.

Vaara seurakunnan ykseydelle

Joku voisi ihmetellä, miksi Paavali puhuessaan seurakunnan ykseydestä marssittaa eteemme näin synkän kuvan. Olivathan kirjeen saajat juuri tuon pimeyden alta päässeet evankeliumin valoon ja vapauteen Kristuksessa. Totuus on kuitenkin se, että Kristuksen ruumiin yhteyden ylläpitämiseen ei riitä oikea oppi pelastuksesta, niin äärimmäisen tärkeä kuin se onkin. Siihen ei riitä edes sekään, että seurakunta järjestäytyy oikein, saa eri virkoihin oikeilla armolahjoilla varustetut hoitajana. Sen lisäksi tarvitaan jokaisen uskoon tulleen kilvoitus, jossa hyljätään synti ja suuntaudutaan myönteiseen Jumalan tahdon tekemiseen. Jos tässä henkilökohtaisessa vaelluksessamme ”päästämme vapaalle” eli annamme entisten synnin houkutusten, jotka yhä asuvat meissä, päästä uudelleen valtaan, yhteytemme seurakunnan päähän Kristukseen katkeaa ja seurakunta, Herran lauma joutuu hajalle ja Sielunvihollisen valheen saaliiksi.

Muutoksen avain

Mutta te ette ole sillä tavoin oppineet tuntemaan Kristusta, jos yleensä olette häneitä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet niin kuin totuus on Jeesuksessa: (20-21)

Mikä sai japanilaisessa neidossa muutoksen aikaan? Ei mikään hänen yrityksensä vaan Kristuksen tuntemiseen pääseminen. Se tapahtui siten, että hän sai ensin kuulla Jeesuksesta ja sai myös nähdä, millaisen muutoksen Jeesus oli vaikuttanut aiemmin uskoon tulleissa. Sanan ja esimerkkien motivoimana hän tajusi, ettei hänelle riittäisi ikään kuin ulkopuolisena katsella Jeesusta, vaan hänen pitäisi ottaa kantaa Vapahtajaa. Hän ilmaisi haluavansa tuntea Jeesuksen ja ottaa kasteen. Sitä seurasi sitten kasteopetus, jonka päätteeksi hän sai kasteen Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Hän sai syntinsä anteeksi ja Pyhän Hengen sydämeensä asumaan. Kristus liitti hänet seurakuntaansa ja alkoi hänen sisältään käsin muuttamaan hänen elämänsä. Totuus Jeesuksen täydellisestä veriuhrista Golgatalla vapautti hänet. Se ei kuitenkaan merkinnyt, että hän olisi muuttunut synnittömäksi, vaan siitä alkoi vaellus päivittäisessä uudistuksessa:

Uusi ja vanha ihminen

...teidän tulee hylätä vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä seuratessaan petollisia himoja, uudistua hengeltänne ja mieleltänne ja pukea yllenne uusi ihminen, joka on luotu Jumalan kuvan mukaisesti totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen. (22-24)

Raamattu käyttää kahta ilmaisua, jotka suomalaisessa kristillisessä perinteessä on sotkettu toisiinsa. Toinen on ”vanha ihminen” ja toinen ”syntinen liha tai syntinen luonto”. Uudessa testamentissa ne merkitsevät kahta aivan eri asiaa, jotka kyllä liit-

tyvät toisiinsa. ”Vanha ihminen” tarkoittaa tilaamme ennen, kuin olimme päässeet osalliseksi pelastuksesta. Siinä olimme Jumalan vihan alla. Jos ihminen jää siihen, hän joutuu kadotetuiksi. Sen lisäksi ihminen siinä tilassa toteuttaa ”lihassaan eli syntisessä luonnossaan” asuvia kaikkinaisia himojaan.

Kun me teemme ensi kertaa parannuksen, käännyimme Jeesuksen puoleen ja syntinsä tunnustaen huudamme häntä avukseen ja saamme kasteessa Jeesukseen syntimme anteeksi, tapahtuu meille se, mitä Paavali kuvaa näin:

Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltajimmme uudessa elämässä. Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa. Mehän tiedämme, että vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä. Joka on kuollut, on vapautunut synnistä. Jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, uskomme myös saavamme elää hänen kanssaan. (Room. 6:4-8)

Kasteessa meidän vanha ihmistemme liitettiin Jeesuksen kuolemaan ja vanha ihmistemme kuoli kertakaikkisesti eli sai lopullisen tuomionsa. Samalla hetkellä meidät puettiin uuteen ihmiseen eli meidät puettiin Kristuksen täydellisen vanhurskauden vaatteeseen. Meistä tuli uusi ihminen, josta Paavali kirjoittaa näin:

Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, uusi on tullut tilalle! Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran. (2. Kor. 5:17-18)

Pelastumisessa vanha tuomionalainen ihmistemme sai tuomionsa Golgatan ristillä Jeesuksen kanssa ja kuoli pois, sen sijaan saimme kasteessa osallisuuden Jeesuksen uuteen ylösnousemuselämään. Uusi ihminen on kokonaan uusi, se ei ole osaksi vanha ja syntinen ja osaksi uusi ja osittain vapaa synnistä. Uusi ihminen on kokonaan Kristuksessa uusi. Mitään syntisyydestämme ei jäänyt Golgatalla sovittamatta, olemme siksi Kristuksessa pukeneet päälle hänen täyden vanhurskautensa.

Vaikka olemmekin Kristuksen sisällä täysin uusia ihmisiä, meissä asuu edelleen liha eli syntinen luonto. Liha hallitsi vanhaa ihmistä eli entistä vaellustamme erossa Jumalasta. Mutta vaikka olemmekin pukeutuneet uuteen ihmiseen, liha vaikuttaa edelleen meissä. Se ei kuitenkaan enää hallitse pelastettua ihmistä, päin vastoin Kristuksen ylösnousemusvoimassa meidän on mahdollista hillitä ja kuolettaa lihaamme. Se ei kuitenkaan tapahdu yhdessä hetkessä vaan on pitkä koko elämän kestävä prosessi, jossa meidän tulee tietoisesti antaa itsemme Pyhän Hengen hallintaan olemalla kuuliaisia Jumalan sanalle.

Paavali pyytää meitä tekemään päivittäisessä elämässämme johtopäätökset siitä, että saimme kertakaikkisen uuden ihmisen osaksemme Kristuksessa:

Samoin pitäkää tekin itseänne synnille kuolleina mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa. (Siis ajatelkaa itsestänne pelastettuina oikein). Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja. Älkää antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi

tulleina Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Synti ei enää ole teidän hallitsijanne, koska te ette ole lain vaan armon alaisia. (Room. 6:11-14)

Meissä asuu siis edelleen syntinen luonto eli liha aina siihen asti, kun saamme uuden ylösnousemusruumiin Jeesuksen toisessa tulemisessa, mutta meidän ei tarvitse jäädä synnin hallintavallan alle, saamme vapaasti Pyhän Hengen voimassa valita hylätä vanhan ihmisen aikaisen elämäntapamme ja vaeltaa pyhityksessä.

*Älkää puhuko valhetta toisistanne. Olettehan riisuneet pois vanhan ihmisen tekoi-
neen ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan. (Kol. 3:9-10)*

Pyhitys

...uudistua hengeltänne ja mieleltänne ja pukea yllenne uusi ihminen, joka on luotu Jumalan kuvan mukaisesti totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen. (22-24)

Pyhitys eli eläminen Jumalan edessä, Jumalaa varten erotettuna ja Jumalan tahtoa toteuttaen on olemukseltaan jatkuvaa hengen ja mielen uudistusta. Sydäimestä lähtee elämä ja siksi sydän tulee täyttää Jumalan ajatuksilla, Jumalan mielen mukaisilla tunteilla ja tahdolla, joka yhtyy iloiten Herran sanaan. Se lähtee liikkeelle aina siitä, että muistamme, keitä me olemme: ”Olemme Kristuksen vanhurskauden vaatteen eli uuden elämän päällemme pukeneita Jumalan lapsia.” Uusi ihminen on asemamme Jumalan edessä eikä sitä meiltä riistä se, että syntinen liha edelleen vaivaa meitä. Mutta juuri siksi meidän tulee päivittäin uudistua sydämeltämme. Paavali kuva asiaa myös näin:

Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkää mukautuko tämän maailmanajan menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, jotta voisitte tutkia, mikä on Jumalan tahto, mikä on hyvää, hänen mielensä mukaista ja täydellistä. (Room. 12:1-2)

Pyhityksessä tärkeää ei ole omat ponnistuksemme Herran voimassa tehdä hyvää ja välttää pahaa, tietenkin nekin, vaan se kuinka hyvin opimme tuntemaan Jumalan rakkautta, joka kohdistuu meihin Kristuksessa. Sitä varten meitä kutsutaan katselemaan Kristuksen kasvoja Raamatun sanan peilin kautta:

*Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. Me kaikki, jotka peittä-
mättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme sa-
man kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on
Henki. (2. Kor, 3:17-18)*

Käytännöllinen pyhitys

Miten vaellus uudessa ihmisessä eli pyhitys tapahtuu käytännössä? - Ensinnäkin on erittäin tärkeätä, että päivittäin pitäydymme Jumalan sanan lupauksiin pelastuksemme varmuudesta. Aamun ensimmäiseksi tulee julistaa omalle sielulle evankeliumi: *”Kiitä Herraa minun sieluni äläkä unohda mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt!”* Oman sielun pitää saada päivittäin kuulla evankeliumi siitä, että Jeesuksen uhri Golgatalla oli juuri minun syntieni tähden ja että Jeesus kukisti kuoleman juuri minun hyväkseni ja että saan tänään olla Jumalan lapsi ja iankaikkisen kirkkauden perillinen. Älä lakkaa kertaamasta Herran suuria lupauksia kuten:

"Mitään kadotustuomiota ei siis ole niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. " (Room. 8:1). "Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkein suurin, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä. " (Joh. 10:29)

Tähän liittyy myös pitäytyminen kaikenlaisiin muihin Herran lupauksiin, joita Hän Raamatussa jakaa mitä moninaisimpia elämän tilanteita silmällä pitäen. Herra lupaa pysyä meissä. Hän lupaa huolehtia meidän ajallisista tarpeistamme. *"Niin kuin päiväsi, niin on voimasi."* Jokaiseen päivään liittyy oma taakkansa, mutta juuri sen kantamiseen Herra lupaa voimansa.

Toiseksi on pysyttävä päivittäisessä ja jatkuvassa parannuksessa. Pyhä Henki osoittaa uskovan synnit herkästi. Anna lain sanan osua turmeltuneeseen luontoosi, jotta Pyhä Henki saisi kuolettaa sitä. Anna Jeesuksen veren puhdistaa syntisi. Pyydä siksi heti anteeksi, kun Pyhä Henki sinua nuhtelee. Tunnustamaton ja anteeksi saamaton synti on sillanpääasema Sielunvihollisen uusille kiusauksille.

Kolmanneksi tarvitsemme hengellistä ravintoa pysyäksemme Herrassa ja kasvaaksemme Hänen tuntemisessaan. Jeesus sanoo:

"Totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan ruumista ja juo hänen vertaan, teillä ei ole elämää itsessänne. Sillä, joka syö minun ruumiini ja juo minun vereni, on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä. Minun ruumiini on näet todellinen ruoka ja minun vereni on todellinen juoma. Joka syö minun ruumiini ja juo minun vereni, pysyy minussa ja minä hänessä." (Joh. 6:53-56)

Käytännössä tämä merkitsee Raamatun sanan kautta Kristuksen syömistä ja juomista. Lue siis Raamattua ja käytä aikaa Hänen kasvojensa katseluun sanan peilistää. Tunne Jeesus. Edelleen se merkitsee rukousyhteyttä, jossa ei ole ensi sijassa kysymys pyyntöjen esittämisestä, vaan sydämen pienten ja suurten asioiden jakamista Herran kanssa. Se on keskustelua Herran kanssa, kun Hän puhuu meille omassa sanassaan. Tietenkin kysymys on myös ehtoollisesta, jossa saamme osallisuuden Jeesuksen ruumiiseen ja vereen, Hänen elämämme ravinnoksi.

Edelleen Kristuksessa pysymiseen kuuluvat hengelliset harjoitukset, joissa on kysymys muiden uskovien kanssa rakentumisesta ja varustautumisesta vaikeiden päivien varalle. Se merkitse mm yhteisiä Raamatun tutkisteluja muiden kanssa, tiedon lisäämistä, yhteistä palvelua ja yhteistä määrätietoista evankeliumin levitystyötä. Pyhitys on tarkoitettu tapahtuvaksi seurakunnan yhteydessä ja sen ykseyttä rakentaen. Ilman pyhitystä seurakunnan yhteys ei pysy voimassa.

Kielteisessä merkityksessä Kristuksessa pysyminen merkitsee sellaisen välttämistä ja torjumista, mikä häiritsee yhteyttämme Kristukseen. Herran oma välttää omilla teillään kulkemista ja oman tahtonsa härkämäistä läpiviemistä. Hän ei puuhastele turhia, ei puhu turhia eikä kiistele tarpeettomista asioista. Toimettomuuden ja huonon seurakunnan parista hän pyrkii hyvään seuraan ja rakentavaan toimintaan. Hän tietää, että maailma saastuttaa lehtien, radion TV:n ja internetin välityksellä. Maailman himoja ja saastutusta on paettava. Harhaoppien vaaraa ja rahan himoa on vastustettava viimeiseen asti. Ihmiskunnian etsimistä on myös vältettävä, jos mielimme pysyä Kristuksessa ja antaa kunnian Hänelle armosta ja ihmeellisestä pelastuksestamme.

Kristuksessa pysyminen ei kuitenkaan ole taakka, sillä ei ole mitään ihanampaa, kuin saada olla Hänen lähellään. Hänen luonaan on todellinen onni. Se on mahdollista siksi, että Herra itse lupaa: *"Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."*

Epäonnistun aina

Pyhitys ei kuitenkaan ole aina helppoa. Usein lankeamme ja olemme nokka savesa. Silloin saamme huutaa jälleen Herraa avuksemme. Siitä esimerkki Kiinasta erään kiinalaisen naisevangelistan todistus kulttuurivallankumouksen ja sitä edeltäneiltä ajoilta. Hänet lukittiin pimeään ja ahtaaseen mökkiin ilman Raamattua. Sieltä hänet raahattiin toistuvasti kansanjoukon pilkan, hyökkäysten ja väkivallan kohteeksi. Piinaa kesti toistakymmentä vuotta. Evangelistan todistus kuuluu näin:

Ihmiset kutsuvat tätä pimeää mökkiä pieneksi vankilaksi. Mutta minulle tämä on pakopaikka metsässä, huone, jossa saan seurustella Herran kanssa. Täällä Jumala panee minut toistuvasti koetukselle, mutta epäonnistun jatkuvasti.

Esimerkiksi, kun joku halveksi minua, minussa nousi kapinamieli. En voinut hyväksyä nöyryytystä ja suostua siihen niin kuin Jeesus. Vaikka Herraa solvattiin, hän ei kironnut takaisin vaan siunasi. En minäkään huutanut pilkkaajilleni. Mutta se johtui siitä, että muuten olisin joutunut myös pahoinpidellyksi. Sehän on aivan samaa kuin kaikkien maailman ihmistenkin kärsivällisyys. Noissa tilanteissa en kyennyt osoittamaan myötätuntoa kiusaajiani kohtaan. Tein kyllä parannuksen vääristä asenteistani, mutta samanlaisten vaikeuksien toistuessa päädyin vihaamaan ihmisiä, jotka halveksivat minua. Aina kun Jumalan sana sai käsitellä sydäntäni, vihani kyllä haihtui. Mutta mikä valtava ero siinä onkaan Herraani, joka rukoili vainoajiensa puolesta ristin tuskallisimmillakin hetkillä!

Lähtiessäni evangelistaksi halusin omistaa voimavarani sielujen rakastamiseen, mutta nyt rakkauteni olikin kylmentynyt niitä ihmisiä kohtaan, jotka pyrkivät murskaamaan minut. Mutta Herran äärimmäinen rakkaus minua kohtaan pysyi muuttumattomana olin sitten oikeassa suhteessa Häneen tai selkä Hänelle käännettynä... Mikä ero minun ja Herrani välillä! Ajatellessani Herran rakkautta janoan, että saisin elää vain Hänelle!

Minulla on kiusaus hyväksyä tilani, koska olen vanha ja sairas. Mutta eihän vanhuus ja sairaus estä ketään kulkemasta Jumalan tahdon tietä. Kiusausten ja kuritusten keskellä Herra neuvoo meitä "oikaisemaan hervonneet kätemme ja halvaantuneet polvemme" ja juoksemaan suoraan kohti päämääräämme. Omaa laiskuuttani poikkasin pois tieltä. Minun ei olisi pitänyt tuijottaa omia heikkouksiani vaan juosta suoraan eteenpäin. Jumalan voima on riittävän vahva nielemään fyysisen heikkouteni. Minulla on aina kiusaus sekoittaa vahvuus ja heikkous keskenään!

Olen liian lyhytnäköinen. Tuijotan siihen, mikä on silmieni edessä, ja unohdan Jumalan ikuisen suunnitelman. Sydämeni ahtauden tähden menetän anteeksiantavan mielen. Kun lopulta asetan itseni Jumalan suuruuden eteen, näen, kuinka olen todella pieni. Herran armon suuruus on hieman laajentanut sydäntäni, mutta se on edelleen liian ahdas.

Miksi ihmiset riitelevät mitättömän pienistä ja lopulta tuhoon tuomituista asioista? Se johtuu siitä, että he eivät näe ikuisuuden ylenpalttista kirkkautta. Tiedän yhä rakastavani maallista mainetta. Tunnen oloni onnelliseksi, kun ihmiset kehuvat minua, ja pahastun, kun ihmiset halveksivat minua. Mutta todellista on vain kirkkaus ja maine, joka tulee Kristukselta! Juuri sitä minun tulee etsiä.

Epäonnistun toistuvasti, mutta vaikka edistymiseni kasvussa on hidasta, ei sillä ole lopulta merkitystä. Tärkeintä on, etten koskaan pysähdy kesken matkaa, luovuta puolivälissä, sillä Jumalan armo riittää minulle! Kristuksen suuri rakkaus vetää minua puoleensa. Vaikka kehoni heikkenee, henkeni uudistuu päivä päivältä.

Herra antoi minulle ihanan nuoruuden, vuodet täynnä voimaa. Miksi en luovuttaisi Hänelle nyt heikkenevää kehoani ja elämäni loppumatkaa? Omistan sen viimeiseen asti Sinulle, Herrani!

Saan asua Herrassa, vaeltaa Jumalan valossa ja nostaa katseeni ylös "uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään", Jeesukseen. Joka päivä palvon Häntä ja katsellen Hänen kasvojaan kuin kuvastimesta. Niin Pyhä Henki muuttaa minua Herran kuvan kaltaisuuteen. Se on ainoa tapa kasvaa, ei ole mitään muuta tietä edetä pyhityksessä. Koska Herra on jo pelastanut minut, en enää luota omiin ponnisteluihini. Vaikka olen epäonnistunut lukemattomia kertoja, en ole koskaan menettänyt toivoani. Odotan innolla päivää, jolloin pääsen koettelemusten kokeen läpi. *"Ei ole pelastusta kenessäkään muussa kuin Herran nimessä."* (Ap.t 4:12) Minäkin olen päässyt osalliseksi Hänen pyhästä nimestään!

Entä sinä?

Oletko sinä valmis ottamaan vastaan Herran nimessä annettuja kehotuksia ja nuhteita? Se edellyttää nöyryymistä Herran edessä, mutta juuri niin voi myös meidän uskovien keskinäinen yhteys syventyä ja tehtävämme maailmassa pääsee toteutumaan. Ajoittain meille on myös hyödyllistä muistaa, millaisesta pimeydestä Herra on meidät pelastanut. Ennen kaikkea meidän tulee kuitenkin kääntää katseemme Kristukseen, hänen kirkastettuihin kasvoihin. Niistä loistaa se rakkaus, jota katsellessa sydämemme syttyy vastarakkauteen ja haluun vaeltaa hänen tahdossaan.

Jos sinä vaellat vielä pimeydessä, muista: Herra rakastaa sinua. Hän antoi oman elämänsä uhriksi, jotta sinä saisit elämän. Käänny hänen puoleensa ja huuda häntä avuksi! Hän haluaa antaa sinulle tulevaisuuden ja toivon.